

Vagón smrti.

Nik z nás ani netušil, čo sa v tom vagóne kedysi odohrávalo. Teda, vedeli sme, že tí, ktorí do týchto vagónov vstúpili sa už nikdy nevrátili domov, ale stretnutie sa s pravdou zoči-voči bolo šokujúce.

Na popradskej železničnej stanici boli na prvej slepej koľaji pristavené dva vagóny ako putovná výstava Múzea SNP o tragických osudoch Ľudí počas holokaustu v rokoch 1939 – 1945. V takých vagónoch kedysi odvážali počas 2. svetovej vojny Židov a Rómov do koncentračných táborov. V jednom z ich boli všade plagáty s najdôležitejšími informáciami, štatistikami a svedectvami tých, ktorí peklo koncentračných táborov prežili, dnes už 70 a 80-ročných starých Ľudí – svedkov hrôz nacistického Nemecka. V druhom vagóne sme mohli svedectvá počuť na vlastné uši – nie, tí Ľudia tam neboli osobne, ale dokument, v ktorom odznela krutá pravda.

Vedeli ste, že:

- vo vagónoch okrem Ľudí prevážali aj dobytok – 10 koní a 50 Ľudí,
- priestor vo vagóne pre človeka bol 50 x 50 cm,
- vo vagóne boli dve vedrá – jedno s pitnou vodou a druhé na soc. potrebu,
- transport obsahoval 25 vagónov, jeden pre lekárov, 2 až 3 s batožinou, zvyšok pre Ľudí,
- v prvom transporte bolo 15 vagónov iba so ženami,
- ženy, ktoré prevážali nemali často ani 18 rokov.

Nemci si ťažko hľadali dôvody prečo židov väzniť. Obviňovali ich z hospodárskej krízy, ktorá bola v tom čase. Židovský národ bol veľmi bohatý a vzdelaný. Židia vlastnili mnohé podniky, obchody, ktoré si Nemci privlastnili. Židovská inteligencia bola zastúpená takmer vo všetkých dôležitých oblastiach spoločenského života – školstvo, politika, zdravotníctvo, bankový sektor. Obviňovali židov, že toto je dôvod, prečo je taká vysoká nezamestnanosť Nemcov.

Ak chcete vedieť viac, navštívte koncentračný tábor v poľskom Oswienčime alebo si pozrite filmy ako Pianista, Schindlerov zoznam, Ján Pavol II.

- Lyduš -

Výchovný koncert

V utorok 27. marca 2007 pracovníci Mestského úradu nemali obyčajné pokojné ráno ako obvykle. Pred miestom ich pracoviska sa totiž schádzali húfy mladých študentov, z našej školy to boli študenti 1. až 3. ročníka, ktorí sa chceli zúčastniť výchovno-vzdelávacieho koncertu, kde boli hlavnými účinkujúcimi členovia skupiny CLAKSON z Bratislavy.

Ak sa mám priznať, výchovné koncerty nemám veľmi rada, pretože bývajú nudné. No hneď po usadení na sedačku, som si všimla tri elektronické gitary, ktoré nebývajú na koncertoch tohto druhu. Po sympatickom úvode a privítaní nám člen skupiny oznámil hlavný žáner koncertu: rock. V niektorých očiach vzbĺkol plamienok nádeje, že konečne aj niečo pre nás utláčaných rockerov, metalistov a možno trochu punkerov. Aj absolútni antimetalisti si však určite prišli na svoje. Myslím, že v sále nebol nikto taký, ktorí by nepoznal najznámejšiu skladbu Metallicy alebo Nazarethu. Chlapci z kapely sa snažili do nás vložiť kúsok histórie asi najviac rozvetveného štýlu.

Samozrejme, okrem hitov svetových kapiel, nezabudli ani na skladbu Holubí dům od Šelingera alebo Vymyslenú od Elánu.

Hlavnou myšlienkou koncertu bol boj proti drogám, takže pri rozdávaní sladkých odmien za správne zodpovedané otázky, pár Ľudí prešlo menšou spoveďou na pódiu. Aj keď rockový štýl je v niektorých odvetviach dosť tvrdý a mnoho slávnych podľahlo droge, neznamená to, že sa rock bez nej nezaobíde. Myslím, že treba neskutočne obdivovať majstrov hudobných nástrojov, ktorých droga v podobe rocku oslovila.

Yvette 1.ZAB